

Hendrik van Proemen Jan ging met un stuk of wat jongens en zien deerntjen Dieneken naor de stad um daor naor un film te gaon. "Gejaagd deur de wind" heiten den film. Toen ze bi'j de bioscoop kwamen zagen ze dat den film neet deur ging: de wind was gaon liggen.

Now stond met leavensgrote letters op de mure: 'Deze week: De slag om Arnhem'.

De jongens wazzen 't gauw met mekare ens. Ze gingen naor binnen. Oetendeluk kregen ze ok niet alle dagen un oorlogsfilm te zeen.

In de film zat Hendrik dichte teggen Dieneken an. Ze was wat bange, want op 't witte dook was 't un gepleer en gebraaske van donder en geweld. Heuren en zeen verging oew.

Hendrik had luk dreieri'je in de boek. Of dat now kwam van al dat oorlogsgeweld of van den arwtensoepe, den 'e 'smeddags had 'egetten, dat wis hi'j neet, maor iedere keer kreeg hi'j un neiging um un striekerd te laoten vlegen.

Dieneken had dat ok in de gaten en ze zei: "Bi'j un volgende anval köj 'm wal laoten vlegen. Dat heurt toch gin mense."

En jaowal heur, ton de kanonnen los trokken en 't gebulder weer begon, zorgen Hendrik veur wat druk op zienen boek en 'fluts.....' daor boldern 't hen.

Effen later tikken hum 'n old keertjen, den in de rieg achter um zat, op de scholder en zei: "Ik geleuve, dat ze ok 'n schijthoes hebt 'etroffen."

=====